

EXPEDÍCIA BRNO

Náš výlet sa začína krátkou jeden a pol hodinovou cestou autobusom z Bratislavy do Brna. Náš šofér sa snažil nezastavovať, ale predsa len raz musel, na colnici, kde nám všetkým pán policajt skontroloval občianske preukazy. Náš výlet sa skoro skončil ešte pred vstupom do Brna, pretože naša pani profesorka nevedela ten svoj nájsť. Po chvíľke ho však našla a mohli sme pokračovať v ceste. Pri vstupe do mesta sme počuli v autobuse rôzne reakcie, hlavne od Naty: "Nie je to tu až také pekné, šak to tu vyzerá jak u nás v Bratislave." Po zastavení naše kroky smerovali do Mendelovho múzea. Od múzea nás oddeľovala majestátna brána. Keď sme cez ňu prešli, pred očami sa nám zjavila biela zachovaná budova so záhradkou. Jej polovicu sme nevideli kvôli výstavbe, na ktorej pracovali robotníci. Vo vnútri je malá kaviarnička, kde sme sa na chvíľu zastavili. Prestávka však nebola dlhá, pretože už nás čakala hodinová prednáška. Bol v nej zhrnutý celý Mendelov život a nachádzala sa tam veľká zbierka jeho osobných predmetov a predmetov z výskumov. Cieľom múzea je poukázať na genialitu tohto muža a priblížiť nám, akým spôsobom prišiel na to, ako funguje genetika. Z prednášky sme išli do druhej časti budovy, v ktorej sú pre návštevníkov pripravené interaktívne hry. Tie boli tiež prepojené s genetikou a jeho inými výskumami. Niektoré z nich boli ťažšie, niektoré ľahšie a každá si vyžadovala rozličný čas na vypracovanie. Mohli sme premiestňovať veci, kreslili sme, pozorovali, ale niektoré boli aj na digitálnej tabuli. Ja osobne som všetky hry nevyskúšala, pretože nás tlačil čas, no dozvedela som sa o nich od mojich spolužiačok. Toto nám spolu zabralo dve hodiny.

PREČO SME VZNIKLÍ Z HVIEZD?

Dostávame sa k mojej obľúbenej časti výletu. Po chvíli presunu autobusom sme zaparkovali pred budovou planetária. Vonku majú zopár teleskopov, cez ktoré sa môžete sami pozrieť. V budove si môžete vybrať z viacerých programov na premietanie. My sme si vybrali o hviezdach a zrodení sveta. V sále dostanete 3D okuliare a sadnete si na ľubovoľné miesto na stoličku, ktorú si nastavíte tak, aby ste videli na okružle plátno nad vami. Dostali sme prednášku o hviezdach, súhvezdiach, planétach, o vtedajšej oblohe. Pán sprievodca nám všetko ukázal na plátne a následne nám pustil krátky film o vzniku vesmíru. Aj keď niektorí pri tom zaspali, mňa to veľmi fascinovalo. Na záver dňa sme sa už len presunuli autobusom na naše ubytovanie. Bola to horská chata Macocha, ktorá nie je žiadny päť hviezdíkový hotel. Sú na nej spoločné záchody a sprchy a malý bar, čo sa dalo čakať, ale na prespanie to úplne stačí. Plusové body by som jej pripísala za krásny výhľad na priepasť Macocha a jedlo, ktoré mi chutilo. Naopak strhnúť body by sa jej dalo za cintorín múch na našej izbe, pretože bola plná mŕtvych múch a rôznej hávede. Naša trieda bola v izbe v podkrovi s dvanástimi posteľami. Tu nás čakala už len večera a večerné vybláznenie na izbách.

HĽADÁME, PÁTRAME

Vonku na nás už čakal autobus, ktorý nás kúsok odviezol pod hrad Špilberk. Naň sme si už museli vyšliapať sami, čo sa nie všetkým páčilo, hlavne keď videli všetky tie schody. Keď sme sa tam konečne vyšťverali, nasledoval čas na kopec fotiek s nádherným výhľadom na veľkú časť mesta. Veľa dievčat z našej triedy chýbalo a nám bolo ľúto, že s nami nemohli byť, tak sme si vytlačili ich fotky a zobrali sme ich so sebou. Na jednu fotku sme si ich vybrali a pani profesorka Šajdíková zahlásila: "Baby to vyzerá strašne, ako keby ste mali plagáty hľadáme, pátrame." O chvíľu sme sa vracali naspäť a presunuli sme sa ku katedrále svätého Petra a Pavla, kde sme sa tiež dlho nezdržali. Ak mám povedať pravdu, ani si nepamätám ako vyzerala, pretože ma veľmi nezaujala. Už sme sa aj tak všetci tešili na obedovú prestávku, ktorá nasledovala.

POZOR NA HLAVU V JASKYNI

Ráno sme sa rýchlo pobalili, najedli a presunuli sa krásnou horskou cestou k Punkevej jaskyni. Tam nás čakalo veľa jaskynných útvarov, ktoré pripisujú k rôznym postavám a zvieratám aj mnoho legiend. Najviac ma zaujali Rómeo a Júlia, stalagmit a stalaktit, ktorí svoje pomenovanie dostali kvôli tomu, že ich od seba delí len 10 centimetrov, no tým, že vyschli sa už nikdy nespoja. Jaskynnou chodbou sme sa dostali na spodok priepasti Macocha, kde nás všetkých očarovala krásna príroda a výhľad ako z rozprávky. Síce sme odtiaľ ďalej nechceli ísť, no čakala nás plavba loďkou po vstupe do ďalšej časti jaskyne. Ja som sa dostala na loďku so skupinou, kde bol jeden veľmi vysoký chlapec. Plavbou nás sprevádzal pán, ktorý vtipkoval o tom, že z tejto plavby sa bezpečne vrátia len dve z desiatich lodí a že si máme dávať pozor na hlavu. Ten chlapec to zjavne nepostrehol a jednému nárazu sa nevyhol. Keď sme vyšli z jaskyne, baby si kupovali suveníry a pani profesorka Tóthová sedela na lavičke. Pani profesorka Šajdíková za ňou prišla so slovami: „Majka, ale ty si ma naháňala a teraz tu sedíš.“, čo nás náramne pobavilo. Podľa mňa sa zážitok z jaskyne bije o prvé miesto s planetáriom. Po ďalšom presune autobusom sme sa dostali do Uherského Brodu, kde sme mali prestávku na obed. Naša skupina išla na gyros, kde pán predavač nevedel plynulo po česky. Ja som si vypýtala hranolky. On sa ma spýtal: „Jakú omáčku?“. Ja som odpovedala: „Čisté.“ a on na to: „Česnek?“.

Foto: Dominika Rencsoková
Autor: Nikola Bezáková

TRESTY V ŠKOLE ZA KOMENSKÉHO

V múzeu nás čakala autentická hodina ako za čias Komenského. Pán učiteľ nám predviedol ako sa piatáci učili abecedu a aké metódy na to Komenský využíval. Následne nám na našich dvoch spolužiackach ukázal aké fyzické tresty sa v tej dobe používali. Väčšine triedy sa táto hodina páčila a Paťka sa ho spýtala: „Nemohli by ste nás učiť?“, na čom sa pán učiteľ zasmial. V druhej časti programu sme mali prednášku o živote Jána Ámosa Komenského, na konci ktorej sme dostali papier s otázkami a našou úlohou bolo nájsť v miestnosti odpovede v texte na stenách. Ďalej sme si mohli pozrieť dva krátke filmy a odtlačiť pečiatky za pomoci starodávneho lisu. Pani profesorka Tóthová sa znovu veľmi ponáhľala a preto tam našu skupinu takmer nechali. Keby tam nemám svoje spolužiacky, tak by som sa ešte aj stratila, pretože som zle odbočila. Naš výlet sa bohužiaľ končí a už nás čaká len cesta späť domov.

PÝTAME SA ŠTUDENTOV

NATY

„Ako sa ti výlet páčil?“

„Za mňa bol výlet veľmi interaktívny a pohodový, úplne super kolektív, myslím si, že aj náš v triede sa viac utužil a úplne eňo nuňo.“

„A čo sa ti na výlete páčilo najmenej?“

„Mne osobne sa nepáčilo, že sme išli do nákupného centra Glóbus, pretože to bolo také, že sme si Brno moc nepozreli a potom sme boli úplne odveci v obchodnom centre viac ako v Brne.“

GRÉTKA

„Čo sa ti na výlete páčilo najviac?“

„Najviac sa mi páčilo asi planetárium, bolo to pútavé, zaujímavé a dozvedeli sme sa niečo nové.“

„A aký bol tvoj najvtipnejší zážitok?“

„Jediný vtipný zážitok, ktorý mi teraz napadne je to, ako Niki s Naty naťahovali Livke kožu na chrbte.“